

Το τέρας του παγκόσμιου κεφαλαίου ορμάει σε πόλεμο Μόνο η διεθνής επανάσταση για τον κομμουνισμό μπορεί να το καταστρέψει

**Τα ιμπεριαλιστικά μπλοκ
επανεξοπλίζονται
προετοιμάζοντας τον παγκόσμιο
πόλεμο.**

**Η διεθνής εργατική τάξη μπορεί
να απαντήσει μόνο
χρησιμοποιώντας το μοναδικό της
όπλο, την ταξική πάλη!**

Οι θανατηφόροι πόλεμοι που μαίνονται αυτήν την Πρωτομαγιά του 2024 επιδεικνύουν την σοβαρή κρίση της Παγκόσμιας Ιμπεριαλιστικής Ισορροπίας όπως αυτή έχει αναδυθεί από την διάλυση της ΕΣΣΔ, ενός ψευδώς σοσιαλιστικού κράτους από τα χρόνια της Σταλινιστικής αντέπαναστασης.

Η ηγεμονία των Ηνωμένων Πολιτειών σε όλο στον κόσμο, που είχε παρουσιαστεί σε αυτήν την μεταπολεμική περίοδο ως ακλόνητη, προστατεύοντας, στην Δύση, τα κέρδη της αστικής τάξης και ως μία εγγύηση συνεχούς προόδου και ειρήνης, έχει θρυμματιστεί υπό το βάρος της οικονομικής κρίσης η οποία προήλθε από τις ιστορικές αντιφάσεις της κυριαρχίας κεφαλαίου.

Οι παραγωγικοί μηχανισμοί των χωρών του ώριμου καπιταλισμού στην Βόρεια Αμερική, Ευρώπη και Ασία χάνουν σε ανταγωνισμό με νεότερους, πιο ζωτικούς βιομηχανισμούς και με όλο και μεγαλύτερη δυσκολία πετυχαίνουν στο να καθιστούν τους εαυτούς τους φύλακες του κόσμου με τις οικονομικές και στρατιωτικές τους πιέσεις. Άλλες τερατώδεις μπουρζουά δυνάμεις έρχονται στο προσκήνιο, η Κίνα και η Ινδία. Στον Ειρηνικό ωκεανό μεγαλώνουν οι εντάσεις μίας επερχόμενης σύγκρουσης για την οποία τα όπλα και τα πολεμικά πλοία έχουν ήδη παραταχθεί και είναι έτοιμα για σύγκρουση.

Μόνο ο πόλεμος μπορεί τώρα να λύσει αυτές τις αδιάλυτες αντιθέσεις μεταξύ τιποτένιων και αντιδραστικών εθνικών συμφερόντων οι οποίες όλο μεγαλώνουν και χειροτερεύουν από την επίμονη κρίση υπερπαραγωγής που πνίγει την αναπαραγωγή του κεφαλαίου.

Στα αργότερα στάδιο του καπιταλισμού ο πόλεμος λαμβάνει τα πιο καταστροφικά και τρομακτικά χαρακτηριστικά του. Οι πολίτες, κυρίως Προλετάριοι, γίνονται πρωταρχικοί

στόχοι στρατιωτικής δράσης. Ολόκληρες πόλεις καταστρέφονται ολοσχερώς.

Το κεφάλαιο θα πλουτίσει κατά την ανοικοδόμηση. Αυτό απαιτεί σφαγή και καταστροφή έτσι ώστε ένα κατατροπωμένο Προλεταριάτο να μπορέσει να ξαναχτήσει.

Ήδη οι τοπικοί πόλεμοι τείνουν να γίνονται μεγαλύτεροι και μεγαλύτεροι σε διάρκεια: στην Ευρώπη, στη Μέση ανατολή, στην Αφρική. Φριχτές σφαγές λαμβάνουν μέρος σήμερα κατά του Ουκρανικού και Παλαιστινιακού Πληθυσμού. Παρόλα αυτά όταν οι ακατάσχετοι άνεμοι του Πολέμου γυρίσουν, θα είναι οι Προλετάριοι της Ρωσίας και του Ισραήλ που θα γίνουν μάρτυρες, και το ίδιο σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο. Αυτοί στην Ουκρανία και στην Γάζα δεν είναι πόλεμοι τοπικοί με τοπικά κίνητρα, αλλά μια Προσμονή, μία αρχή, μία πρόβα για την καθολική σύγκρουση ανάμεσα στους ιμπεριαλισμούς.

Εκατοντάδες χιλιάδες στερημένοι άνθρωποι παντού, αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις οικογένειες τους και τις χώρες τους για να γλιτώσουν από τους πολέμους και τη μιζέρια που όλο και περισσότερο τους πλήττει, να βρουν οποιαδήποτε δουλειά που τους επιτρέπει να επιβιώσουν.

Η εξελισσόμενη οικονομική κρίση της υπερπαραγωγής αναγκάζει τα αφεντικά σε όλο τον κόσμο να επιβάλλουν αυστηρότερες συνθήκες εργασίας, να κάνουν οικονομία στα πάντα ώστε να παράξουν σε ακόμα μικρότερες τιμές, με σκοπό να νικήσουν τον ανταγωνισμό τους. Κάθε τέχνασμα μελετάται και επιβάλλεται.

Οι μισθωτοί σε όλο τον κόσμο πληρώνουν για αυτό. Μειωμένη ασφάλεια στο χώρο εργασίας Προκαλεί θανάτους και τραυματισμούς κάθε μέρα. Οι μισθοί μειώνονται και η εκμετάλλευση αυξάνεται.

Εθνικότητα, θρησκεία, φύλλο, Πολιτικές απόψεις, κάθε διαφορά εντείνεται για να διαλύσει την ενότητα των εκμεταλλευόμενων, να διαχωρίσει τις συνθήκες ζωής και τις συνθήκες εργασίας τους, για να τους βάλει επιτέλους το δρόμο προς το καμίνι του πολέμου των αφεντικών τους.

Το προλεταριάτο, εδώ και σχεδόν έναν αιώνα είναι κατακτημένο από την αντεπανάσταση, από συνδικάτα συχνά συνδεδεμένα με τις ηγετικές τάξεις, από κόμματα τα οποία αυτοαποκαλούνται σοσιαλιστικά και κομμουνιστικά αλλά έχουν εδώ και καιρό χάσει οποιαδήποτε επαφή με το

πρόγραμμα του επαναστατικού κομμουνισμού και έχουν υιοθετήσει μπουρζουά ιδολογίες, είτε ταξικές ή εθνικιστικές ή δημοκρατικές ή φασιστικές.

Η απεριόριστη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, ο σεφετερισμός κάθε γωνιάς της γης από το κεφάλαιο για την αύξηση των κερδών διαφθείρει ολόκληρο τον πλανήτη. Το ετοιμοθάνατο καθεστώς του κέρδους είναι πρόθυμο να ωθήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα στην άβυσσο.

Η εργατική τάξη θα αναγκαστεί να αμυνθεί, να χρησιμοποιήσει τη δύναμή της ενάντια σε αυτή των τάξεων που έχουν περιουσία. Για να κατορθωθεί αυτό απαιτείται οργάνωση σε εκτενή και μαχητικά συνδικάτα, τα οποία θα την Πλαισιώσουν και θα την κινητοποιήσουν ενάντια στην τεράστια καταπίεση των αφεντικών.

Σε αυτή την ταξική πάλη οι εργάτες ολόκληρη του κόσμου θα αναγνωρίσουν τους εαυτούς τους ως αδέρφια, ενωμένα από τις συνθήκες και τους καθημερινούς αγώνες.

Μα το να σταματήσει ο πόλεμος ενώ η αστική τάξη διατηρεί την εξουσία της πάνω στην κοινωνία είναι αδύνατον. Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να είναι ειρηνικός, δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς τους πολέμους του.

Μόνο η εργατική τάξη μπορεί να σταματήσει τον πόλεμο, μα μόνο με την ανατροπή της αστικής τάξης από την εξουσία. Μόνο με το να ανακτήσει την ηγεσία του επαναστατικού του κόμματος θα μπορέσει το Παγκόσμιο Προλεταριάτο να αποφασίσει τη μοίρα του, διαφωτισμένο από την ιστορική εμπειρία του διεθνούς κομμουνισμού.

Έχοντας ανατρέψει τα υπάρχοντα καθεστώς, η εργατική τάξη θα προχωρήσει στην επιβολή της δικτατορίας της στις μεγάλες περιοχές, προετοιμάζοντας τον δρόμο για την εξάλειψη της αγοράς και της μισθωτής εργασίας, για μία αταξική και ακρατική κοινωνία, για τον Κομμουνισμό.

**Κάτω ο πόλεμος!
Κάτω το καθεστώς του
Κεφαλαίου!
Ζήτω ο κομμουνισμός!**